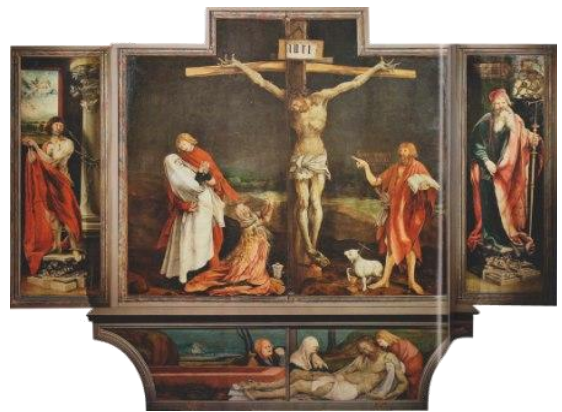

GIMNAZIU

Revista Școlii Gimnaziale "George Voevidca" - Câmpulung Moldovenesc
Ediție de Paști

Din sumar

Portul țăranului câmpulungean •
Invitatul revistei: Simion
Tudorean (II) • Proiect filantropic
• Postul • Coșul de Paști
• Proiect național: Noaptea Sf.
Andrei versus Halloween (II)
• Încercări literare • Aflăm de la
responsabilii comisiilor
metodice!

Din sumar

Epigrame – George Voevidca •
Viitoarele noastre școli (II) •
Anchetă: Cu disciplina în...
vacanță! • Curiozități ale corpului
omenesc • Dialoguri vesele •
Rime pentru proverbe și zicători
• Cu ei ne mândrim!

Numărul 11 - Martie - 2014

Grup redacțional

David Greșanu (clasa a VII-a A)

Georgeta Hrițcu (clasa a VIII-a)

Andreea Luța (clasa a VI-a)

Ella Mândrilă – Kallone (clasa a V-a)

Bianca Tudose (clasa a VII-a A)(secretar de redacție)

Ovidiu Zaiet (clasa a VIII-a) (redactor șef)

Tehnoredactare computerizată

Ovidiu Zaiet (clasa a VIII-a)

Desene

Magdalena Gânscă (clasa a VIII-a)

Alin Giorgiu (clasa a VI-a)

Foto

Bianca Tudose (clasa a VII-a A)

Livia Negară (clasa a VII-a A)

Profesori îndrumători

Traian Nistiriuc-Ivanciu; Anca Tudose

Pagini din „Cronica Școlii“ (II)

Portul țăranului câmpulungean

Îmbrăcămintea bărbatului e următoarea: în cap, vara, pălărie, de obicei neagră, iar iarna, căciulă de miel, tot neagră. Cămașa e de in sau cânepă, de bumbac și ațâșoară lungă până deasupra genunchilor și cu mâneci largi. Nici cămașa de sărbătoare nu e cusută cu motive, ci doar având pe margini „găurele“. Cămașa are guler(ciu pag).

În picioare poartă izmene și ȋtari, nu largi, dar nici prea strânsi pe picior. Deasupra poartă o bondiță(cojocel fără mâneci), lungă până la brâu, cea de sărbătoare fiind împodobită cu cusături de flori și motive naționale, iar pe margini având un brâu de blană neagră, de mieluț, numit „prim“.

În vreme de ploaie sau pe timp mai răcoros poartă sumanul, care e negru și tot de lungimea cămășii. Acesta este făcut din pănură(stofă) de lână. Trebuie să amintim aici că această haină, sumanul, a fost haina de cinste a țăranului muntean. La serbări sau alte evenimente mari, munteanul apărea în suman și nu-l lepăda, oricât de cald ar fi fost. De întâmpina un oaspe de seamă, tot în suman îl întâmpina.

Iarna, poartă unii și cojoc. Acesta este până la brâu de lung. Sunt unii bătrâni cari au cojoace lungi, aproape cât sumanele. Iarna, mai poartă țărani peste izmene și cioareci(berneveci), confecționați din pănură de lână albă și care sunt călduroși și trainici.

Ca încălțăminte se servesc de ghetete și opinci. Acestea din urmă au rămas încă în mare cinste la țărani-orășeni de aici, deoarece aproape toți le poartă. Sunt legate cu ață de păr de cal(neagră), iar capătul aței e învățit pe lângă picior(pe la glezne) și pe deasupra ȋtarilor sau cioarecilor, într-o lățime de zece centimetri. Tinerii mai poartă și cizme, negre sau galbene, cu tureatca vârtoasă și văcsuită.

Acum să vedem cum e femeia îmbrăcată ! În cap femeile măritate poartă tulpane, multe însă și zăbrenece(ștergare). Că s-a putut menține acest din urmă port, este a se atribui străduinței preotului George Luția. Cu dispariția acestui preot începe a dispărea și această veche și curată îmbrăcămintea a capului.

Fetele umblă vara cu capul gol, iarna însă se îmbrobodesc cu tulpane(cărpe).

Cămășile femeilor sunt toate împodobite cu motive naționale, cusute cu mătasă. Partea de la brâu în jos a corpului e învățită în catrință(prișitoare). Bondița e ca și la bărbați, asemenea sumanul și cojocelul. Încălțăminte la fel. Când sunt încălțate cu ghetete sau pantofi, poartă ciorapi cumpărați din prăvălie. Ciorapii la opinci sunt confecționați în casă.

Dacă am întreba cum a fost îmbrăcat țăranul de aici, cu 50-60 ani în urmă, atunci ni s-ar spune că aproape toți bărbații purtau plete ca și Ștefan cel Mare, iar mulți dintre bătrâni aveau barbă. În cap cei mai mulți purtau vara și iarna comănacul, un fel de potcap făcut din pănură de suman negru. Iarna mai ales, purtau și cușmă cu urechi. Aceste urechi erau lăsate pe vreme de viscol în jos și legate sub bărbie.

Bondița era simplă, mișoasă pe margini și mult mai lungă decât cea de azi. Afară de bondiță se purta „pieptarul“, un cojoc fără mâneci, lung până la genunchi.

Cioarecii erau largi și mai lungi, așa că stăteau încrețiți pe picior. Opinca era încălțăminte generală. Totuși purtau unii, la zile mari, cizme cu tureatca moale și

întoarsă, iar flăcăii din familii mai bune purtau cizme policești, la încrețitură în formă de harmonică.

„Primul“ de bondiță și pieptar era de blană de dihor, bineînțeles la bogătași.

Femeile chiaburilor purtau la zile mari cizmulițe roșii. Motivele naționale de pe cămăși mai erau împodobite și cu fluturi argintii sau aurii. Toate femeile pe atunci purtau zăbrenece.

Aproape toate articolele acestea de îmbrăcăminte sunt confecționate de gospodină în casă. Sunt cumpărate ghetete, tulpanele, cușmele, ciorapii, bumbacul, ațășoara și cureaua-cingătoare.

Azi, plete nu poartă nimeni, afară de puțini bătrâni. Tinerii sunt toți tunși. Barbă foarte puțini mai poartă.

Fetele poartă coadă lungă pe spate, sunt multe însă care își modelează părul după modă.

Caracteristica morală și tipul psihologic al țăranului din Câmpulung

Sunt oameni veseli și buni, muncitori, harnici, mai ales pe proprietatea lor. Strângători, mulți – cinstiți, dar și înclinați spre furt. Fură fără jenă lucruri mici, ținând aceasta de bravură.

Blânzi, dar și foarte simțitori, iar la beție se aprind și sunt gata de ceartă și bătaie. Asta la cârciume, nunți, hore. Pentru nemica se simt ofensați atât flăcăii, cât și cei căsătoriți. Nu așa era înainte cu 50 de ani, când aproape nu-i vedeai certându-se. Doar în „tâlcuri“ își aruncau unul altuia câte o vorbă, iar la horă, în „strigături“. Vechile obiceiuri de cinste și moralitate în casa țăranului român numai în puține cazuri se mai păstrază. Tinerii fumează înaintea părinților, nu le mai sărută mâna, nu fac rugăciunile seara și dimineața.

N-am putea însă spune că purtarea bărbaților în casă cu femeile și copii ar fi barbară. Dimpotrivă, tot mai găsim multă dragoste și interes pentru un trai bun.

Cinstea afară din casă, în afaceri și treburi, încă a slăbit, de când mai ales cu luptele dintre partidele politice.

Puțini mai respectă ținerea cuvântului.

Eusebie Mercheș – 1936

În acest număr: Simion Tudorean (II)

Câmpulungul – spun bătrânii –
Nu a fost cum este azi.
Cronicile-s mărturii:
Numai pietre, numai brazi.

Colonade, văgăuni... Erau
Piscuri mari de stâncă.
Trei bărbați abia puteau
Singuri bradul să-l cuprindă.

Multe fapte minunate
Ce natura-nfăptuit:
Dealul Bodea și Cooara
Printr-o stâncă le-a unit.

Din Rarăul cel bătrân
Câtă apă izvorea
În cea stâncă uriașă
Toată apa se oprea.

Într-o grotă-n piatră sură
Groaznic șarpe se găsea
Ce-nghițea de prin-prejuru-i
Ori pe cine întâlnea.

De-auzea din depărtare
Vreun cioban cu turma lui,
Se pornea pe dată fiara
Prin pustiul codrului.

Ajungând acolo, monstrul
Fâlcile își deschidea
Și-nghițea oi, câini și oameni
Și-napoi spre loc pornea.

Balada Câmpulungului

Trist-a fost soarta Moldovei...
Zile, luni și ani de-a rândul
Șarpele acela groaznic
Băga spaimă-n tot pământul.

Se duceau țărani la curte,
Toți cu fețele plecate,
Și-l rugau pe domnitorul
Să se-ndure și să-i scape
De-acea fiară rea, spurcată,
Că nu-i casă sau colibă
Să nu fie atacată.

Nu mai stete domnitorul
Nici o clipă-a se gândi;
A dat veste-n tot ținutul:
„Cine, oare, s-ar găsi.
Ca să plece, să răpună
Fiara cruntă și spurcată,
Dacă-i va aduce capul,
Va avea mare răsplată !“

Merse vestea ca un fulger,
Din sat până la oraș...
Auzi de-această veste
Și-un voinic pușcăriaș
Care ani și ani de-a rândul
Haiducise-n văi și munți,
Luând bani de la bogați
Și-ajutând pe cei neavuți.

Ăst haiduc, Hălăuceanu,
Nu știa ce-nseamnă frica;
Patru, cinci vătafi călare
Pentru el erau nimica.

Boierimea, când văzut-a
Că mereu e atacată,
Făcu jalbă la Suceva,
Să îi dea ceva armată,
Ca să prindă pe haiducul
Ce-o prădase ne-ncetat

INVITATUL REVISTEI

Și voiau cu toți să-l vadă
Sus, pe cracă, atârnat.

Domnitorul când aude
De-acel haiduc, neliniștit
A dat strașnică poruncă:
Să fie prins, legat și pedepsit.

Așadar, pleacă oștirea
Sub comanda lui Horiuc;
Cercetară toată Ciurla,
Iar apoi în Gicovan.

Și deodată, toți zăriră
Spre apus un foc avan;
Se-ndreptară într-acolo,
Ca să vadă ce o fi...
Însă, vai, era haiducul
Ce prinsese-a ațipi.

Și sări, atunci oștirea,
Când porunca i s-a dat...
Cât ai bate-o dată-n palme,
A fost, tot, butuc legat.
Întorcându-se la curte,
Toți cu inima-mpăcată,
Că au dus la-ndeplinire
Sarcina ce le-a fost dată.

Boierimea, când văzut-a
Că haiducu-a fost adus,
Începu să strige strașnic:
„Să-l vedem pe cracă sus !“

Domnitorul se gândește
Și privește la-adunare:
„Deocamdată îl mai ținem,
Ca să stea la închisoare
Și să scoatem tot dintr-însul:
Ce-o făcut, cât o prădat,
Iar din toată prădăciunea,
Unde-o dus și cui o dat ?“

Stă acum Hălăuceanu
Între gratii, la răcoare,
Iar din două-n două zile
Îl scoteau la cercetare.

Între timp, haiducu-aude
De-acel șarpe foarte mare,
Despre premiul ce se puse
Pentru-asemenea-ncercare.

A cerut Hălăuceanu
Scos să fie din închisoare,
Ca să plece, să se lupte
Cu-acea fiară-ngrozitoare.

Domnitorul dă-ascultare
Cererii haiducului;
Dar să jure c-o să lase
Calea neagră-a codrului.

Îi jură Hălăuceanu
Că de va scăpa cu bine,
Se va stabili-n pustiuri;
Făr' să tulbure pe nimeni.

Învoiala e făcută
Și haiducu-i liberat...
A cerut, apoi, să-i facă
Arme grele, de luptat.
Mai întâi ceru să-i facă
Un topor greu, oțelit,
Șapte capuri de rășină
Și-un cojoc tot pironit.

Apoi a plecat spre stâncă,
Pregătit, bine-narmat
Și s-opri în vârful Bodei,
Gata, gata de atac.

Stând așa vreo oră, două,
Tot privind către stihii,
Se porni să strige-ntruna,
Când spre stânci, când spre țării.

Crunta fiară, când aude
Glas de om așa de-aproape,
Sare și se-ncinge-o luptă
Pe viață și pe moarte.

Dar haiducu-i tot aruncă,
Rând pe rând, rășina toată,
Până ce văzu dihania

Că-i cu gura încleștată.

Când vede Hălăuceanu
Că bestia-i înșelată,
Sare iute ca un fulger
Și-i ia capul dintr-o dată.

Dă haiducul cu toporul,
Din balaur sar bucăți;
Corbilor și ciorilor
Le urează „Bun ospăț !“

Luând capul de la șarpe,
Înspre curte a pornit
Să-și câștige libertatea,
Cum cu Domnu' s-a-nvoit.

Domnitorul când văzut-a
Capul la haiduc în spate,
Îi iertă toată greșeala
Și îi dă libertate.

Și i-a mai dat ca răsplată
Ca să fie el stăpân
Peste locul ce-l scăpase
De-acel șarpe rău, hain.

Se-nchină Hălăuceanu
Domnitorului în față
Și plecă să șadă-n codru,
Să înceap-o nouă viață.

Străbătând codru-nainte,
Făr' de drum, făr' de cărare,
Nimeri într-o poiană,
Ziua, în amiaza mare.

Când văzu mândra poiană,
Mulțumit oftă prelung,
Iar, umblând prin dânsa, zise:
„Ce poiană !... Ce câmp lung !...“

Câmpulung i-a zis haiducul
La poiana din pustiu,
Câmpulung i-au spus cu toții
De atunci din tată-n fiu.

N-a mai stat Hălăuceanu
Timpu-a-și pierde de pomană,
Ci porni să-și facă casă
Într-a codrului poiană.

În câmpia înverzită,
Din mijlocul codrului;
Prima casă-n Câmpulung
Fost-a a haiducului.

După ce-și făcu o casă,
Hotărî să se însoare...
Plecă să-și cate mireasă
Tot pe-a codrului cărare.

Tot mergând prin codru-ntruna,
Într-un sătisor ajunge;
Se-ndreaptă spre-un han din cale,
Ca să-i dea ceva, să-mbuce.

După ce se ospătă,
La hangiu pune-o-ntrebare:
De n-ar ști cumva vreo fată,
Căci el vrea să se însoare.

Stă hangiu, se gândește
Și-i răspunde cu mândrie:
– Măine-n sat doar horă este,
Fetele toate-au să vie !...

Stă a doua zi haiducul
Și privea fetele toate:
Cum vorbesc, care cum joacă
Și-apoi cum sunt îmbrăcate.

Își alege dintre toate
Una, după placul lui,
Se repede și-o ia-n spate
Și-și ia calea codrului.

Toți sătenii, după dânsul,
Alergară să-i ia fata.
Dar haiducul așa fuge,
De nu-l prinzi nici cu săgeata.

Tot fugea Hălăuceanu,
De săteni se-ndepărtează,

INVITATUL REVISTEI

Fata-l roagă să-i dea drumul,
Că ea singură-l urmează.

Când i-aude mândra-i voce,
De drag, neputând s-o țină,
El o lasă jos din spate,
O ia-n brațe și-o alină.

Ea atunci îi mulțumește,
C-a scăpat-o de necaz;
Făr' să vrea, își scapă fata
Șir de lacrimi pe obraz.

O întreabă-atunci haiducul:
– De la ce te-am scăpat, fată?
Eu credeam să fii de mine
Veșnic numai supărată...

Ea atunci îi povestește:
– Uite ce, voinice dragă,
Dacă nu mă luai cu tine,
Slugăream viața întreagă !

Când pe lumea m-am trezit,
N-am știut de mamă,
Tata-n luptă o murit
Și-am rămas orfană.

Doișpe ani când am avut,
Am intrat argată
La o curte boierească,
Fără să vorbim de plată.

Șapte ani am slugărit
Zi de zi, făr' de-ncetare,
Nu tu haine, nu tu plată,
Totul numai pe mâncare !

Într-o zi stăpânei
I-am zis hotărât:
– Să-mi plătești, conia,
Pe cât am slujit !

Când aude doamna
Că-i vorba de plată,
Cheamă servitorii
Și doar mă arată.

Ei atunci mă-nșfacă
Strâns de subsuoară,
Dintr-un vânt mă scoate
Pe poartă, afară.

Singură, pe drumuri,
Trei zile am umblat,
Pân' intrat-ai la hanul
De unde m-ai luat !...

Tot mergând, de vorbă-ajunse
Într-a codrului poiană...
O poftește-apoi în casă
Pe mândruța fetișcană...

După ani și ani de zile
S-au întors din nou în sat,
Rudele mai nevoiașe
Toate-n codru le-a luat.

S-au pornit cu toți la muncă
Și-și făcură-un sătișor...
Păsările cântau voioase,
Când priveau spre munca lor.

Simion Tudorean
absolvent – 1943

Elevii școlii noastre la Centrul "Visătorii" din Fundu Moldovei

Elevii de la Școala "George Voevidca" din Câmpulung Moldovenesc, împreună cu parohia Capu Satului, au derulat duminică, 9 martie 2014, activitatea "De la Pâinea noastră cea spre ființă la pâinea noastră cea de toate zilele". Cei 30 de copii au participat la Sfânta Liturghie în Biserica "Izvorul Tămăduirii" a parohiei Capu Satului, în cadrul căreia s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos. Părintele Constantin Norocel, preot în parohia Capu Satului, a subliniat importanța ajutorării celor nevoiași. "În cadrul acestui concurs, copiii noștri au adus o bucurie prin bunăvoința dumneavoastră de a fi receptivi la acțiunile lor.

Fondurile care s-au strâns au fost direcționate către cei 32 de copii din centrul de plasament de la Fundu Moldovei. După ce s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos, copiii vă vor oferi sfințișori făcuți prin jertfa și osteneala lor", a spus pr. Constantin Norocel. Toți credincioșii prezenți la Sfânta Liturghie au primit la final câte un sfințișor din partea copiilor. La rândul lor, oamenii au donat sume de bani pentru susținerea activităților filantropice din cadrul proiectului "Suflet pentru suflet de copil".

"Orice ajutor este binevenit pentru noi"

Școala "George Voevidca" din Câmpulung Moldovenesc are un parteneriat de mai mulți ani cu Centrul de Plasament "Visătorii" din Fundu Moldovei. Astfel, copiii și tinerii centrului s-au numărat printre beneficiarii proiectului "Suflet pentru suflet de copil".

"Ne-am gândit la acești copii care nu se bucură de casa și familia lor și care au nevoie de sprijin din exterior. Fondurile de care dispune centrul sunt foarte mici. Atunci când am desfășurat o activitate, am fost primiți cu multă bucurie de personalul centrului și de beneficiarii acestuia", a declarat prof. de religie Marcela Norocel.

Elevii Școlii "George Voevidca", împreună cu părintele Constantin Norocel și cu un grup de părinți ai copiilor, au ajuns duminică în jurul prânzului la centrul de plasament din Fundu Moldovei. Copiii din centru au servit o masă caldă și au primit daruri cumpărate din fondurile strânse în cadrul proiectului "Suflet pentru suflet de copil".

În același timp, părintele Constantin Norocel a adresat un cuvânt de folos duhovnicesc în care a îndemnat tinerii să păstreze dreapta credință ortodoxă. Grațiela Tonegari, directorul centrului de plasament, a apreciat ajutorul pe care Biserica îl oferă de mai bine de doi ani copiilor. "Centrul nostru primește finanțare de la bugetul de stat, însă fondurile sunt limitate. Orice ajutor este binevenit pentru noi. Un alt avantaj al parteneriatului cu Biserica este acela că tinerii și copiii socializează între ei. Nu este prima dată când elevii de la «George Voevidca» servesc masa cu beneficiarii noștri", a amintit Grațiela Tonegari.

Sprijin din partea Bisericii și a sponsorilor

Proiectul de educație misionar-filantropică "Suflet pentru suflet de copil" este implementat în perioada februarie-martie 2014 de parohia "Nașterea Maicii Domnului" din Câmpulung Moldovenesc, de pr. Constantin Norocel și de prof. Marcela Norocel, de la Școala "George Voevidca". Grupa de cateheză implicată în activitățile proiectului este formată din 30 de elevi cu vârste cuprinse între 8 și 15 ani.

Beneficiarii proiectului sunt copiii și tinerii Centrului de Plasament "Visătorii" din Fundu Moldovei, județul Suceava, precum și familiile cu posibilități materiale reduse din parohia Capu Satului. "Ne bucurăm de sprijinul preoților slujitori din parohia Capu Satului și din parohia «Sfântul Nicolae» din Câmpulung Moldovenesc. În același timp, sunt alături de noi elevii Școlii «George Voevidca», angajații mai multor instituții, enoriașii parohiilor amintite, colegii profesori, Asociația Frăția Ortodoxă «Sfinții Apostoli Andrei și Filip» din Câmpulung Moldovenesc, precum și firmele S.C. Salva SRL, SC Litu Prodcom SRL, Alboi Șandru Verginica - întreprindere individuală, La Baci, Camping Făget SRL și Restaurant «Salon Medieval» din Câmpulung Moldovenesc", a spus prof. de religie Marcela Norocel.

Prima activitate, intitulată "Mărțișoare, mărțișoare pentru oameni cu suflet mare", a constat în confecționarea de mărțișoare și felicitări care au fost distribuite la diferite instituții. O altă activitate, "Pentru o pâine mai bună!", s-a desfășurat la Brutăria S.C. Salva SRL din Câmpulung Moldovenesc. Elevii de la Școala Gimnazială „George Voevidca” au ajutat la felierea pâinii, la ambalarea produselor de panificație, la modelarea covrigilor și a sfințisorilor. Pentru munca depusă, copiii au primit plăcinte pe care le-au vândut în școală, dar și în biserică.

Prof. Marcela Norocel

Georgeta Hrițcu – cl. a VIII-a

Postul – urcuș spre Înviere

Ne aflăm la începutul primăverii calendaristice și a celei duhovnicești, vremea înnoirii spirituale, Sfântul și Marele Post al Paștilor.

Postul Mare este unul din cele mai frumoase răstimpuri liturgice ale anului bisericesc, în care suntem chemați la pocăință și postire intensă, adică la curățirea sufletească (mărturisirea păcatelor în Spovedanie, precum și întărirea gândului de a ne îndrepta viața) și la nevoiță trupească și sufletească (abstinență de la alimente de origine animală - carne, ouă și lactate - , dar și de la păcat și de la răutate; înmulțirea rugăciunii și a faptelor bune). Prin post trebuie să se realizeze schimbarea conținutului păcătos al vieții noastre în dorința permanentă de a-L face pe Dumnezeu să vină în inima noastră. Noi, creștinii postim pentru că iubim pe Dumnezeu din ceruri, Dăruitorul vieții veșnice, mai mult decât darurile materiale trecătoare, după cum frumos afirma Prea Fericitul Părinte Patriarh Daniel, într- una din cuvântările sale.

Postul trebuie să fie și o veștejire temporară a trupului cu scopul de a fi mai ușor orientat către Cer. Împuținarea bucatelor, calitativ și cantitativ, este compensată de mai multă rugăciune, mai multă nevoiță și pocăință. În această perioadă trebuie

să ne amintim de maxima latină: *Non ut edam vivo, sed ut vivam edo* (Nu trăiesc ca să mănânc, ci mănânc ca să trăiesc). În post nu trebuie să cadă accentul pe pregătirea unor mese copioase, îmbelșugate, ci pe gătitul pentru cinarea la o altfel de masă, cu un meniu special, ospățul mântuirii, la care să servim, după cum spunea un părinte, *un ceai din lacrimi, aromat cu mușețelul pocăinței și flori din teiul înmiresmat al dragostei noastre* (Arhim. Mihail Daniliuc). Nu postirea în sine este importantă, ci bucuria inimii de a-L avea pe Dumnezeu ca pe Mirele cel mai de preț al vieții noastre.

Postul Sfințelor Paști este o perioadă de pregătire pentru marea sărbătoare a Învierii Domnului. De aceea, toată această perioadă a fost numită, uneori, și *urcuș interior spre Înviere*. Pregătirea pentru sărbătoarea Învierii este, în primul rând, o activitate intensă a sufletului ca lucrare de pocăință, de curățire de păcate, de luminare a sufletului prin harul dumnezeiesc.

De aceea, pocăința ca Sfântă Taină a Mărturisirii păcatelor, ca judecare a omului pe sine însuși, este taina salvării omului păcătos. Sfânta Spovedanie este o mare binecuvântare pe care Dumnezeu a dat-o Bisericii, și anume de *a primi mărturisirea păcatelor noastre*, adică judecarea lor de către noi înșine în fața duhovnicului, pentru *a dărui apoi iertarea păcatelor prin harul lui Dumnezeu*, pentru a dobândi mântuirea sau comuniunea eternă cu El. Dumnezeu așteaptă de la noi să ne recunoaștem și să ne mărturisim păcatul, care este o boală a sufletului. Noi deschidem rana și o arătăm lui Hristos-Doctorul cât este de mare, apoi vine balsamul Lui, adică iertarea și vindecarea, prin care El ne pregătește pentru o viață nouă în Duhul Sfânt.

În acest sens, *perioada de pocăință și post este perioadă de pregătire pentru bucurie*. Iar bucuria adevărată nu este fericire egoistă, nici egoismul izolării și indiferenței, nici egoismul îndepărtării noastre de Dumnezeu, ci *adevărata bucurie este comuniunea noastră cu Dumnezeu, Izvorul vieții și al bucuriei veșnice*. Ea este bucuria pe care ne-o aduce rugăciunea unită cu postul și milostenia, după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „*Noi dăruim ceea ce avem, postirea, ca să primim ceea ce nu avem, nepătimirea*“.

Pentru fiecare creștin, Tainele Spovedaniei și Euharistiei reprezintă componente esențiale ale vieții sale duhovnicești. De fapt, în lipsa acestora, nu putem vorbi despre o existență creștină cu adevărat. Dacă prin Taina Spovedaniei ne ușurăm sufletul de păcatele săvârșite, prin primirea Sfintei Împărtășanii atingem punctul culminant al unirii noastre spirituale și fizice cu Hristos, Care ne oferă Trupul și Sângele Său „spre iertarea păcatelor și viața de veci“.

Un element extrem de important îl constituie așadar mărturisirea păcatelor care se face în cadrul Tainei Spovedaniei. Sf. Ioan Botezătorul își începe propovăduirea: „*Pocăiți-vă, că s-a apropiat Împărăția Cerurilor*“ (Matei 4, 17). Această pocăință, o veritabilă înnoire a minții noastre, nu poate fi realizată decât cu ajutorul Tainei Spovedaniei. Pentru o viață duhovnicească este nevoie de o curățire sistematică a minții și inimii noastre nu doar prin rugăciuni și postiri, ci și prin mărturisirea faptelor și a gândurilor păcătoase. Spovedania trebuie făcută sincer, fără ocolișuri și fără tentația de a-i prezenta pe alții ca fiind vinovați. Este benefic ca Spovedania să fie făcută ori de câte ori ne simțim conștiința încărcată. Nu există nici un termen prescris dinainte care trebuie respectat. Însă, este necesar să avem grijă să fim bine pregătiți pentru a primi așa cum se cuvine sfaturile părintelui duhovnic. Un citat sugestiv din părintele Alexander Schmemmann reunește practic importanța Tainei Spovedaniei și a Tainei Euharistiei: „*Într-adevăr, pentru noi, cei care în mod*

*constant îl părăsim pe Hristos și ne excomunicăm pe noi înșine din viața Lui, este o necesitate să ne reîntoarcem la El ca să primim, iară și iară, darul care în El a fost dat o dată pentru totdeauna. Iar dezlegarea de păcate este semnul că această întoarcere a avut loc și a fost împlinită. După cum fiecare Euharistie nu este o «repetare» a Cinei lui Hristos, ci înălțarea noastră, primirea noastră la același și veșnic ospăț, la fel, Taina Pocăinței nu este o repetare a Botezului, ci întoarcerea noastră la «înnoirea vieții», pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o o dată pentru totdeauna» (pr. Alexander Schmemmann, *Pentru viața lumii. Sacramentele și Ortodoxia*, trad. pr. Aurel Jivi, EIBMBOR, București, 2001, p. 97).*

Uniți cu Hristos în Euharistie, nu ne mai temem de moarte, căci purtăm în noi trupul lui Hristos cel înviat ca leacul sau doctoria nemuririi, sau al nesticăciunii eterne, cum numesc Sfinții Părinți Euharistia. „*Cel ce Mă mănâncă pe Mine, viu va fi prin Mine*“, a spus Mântuitorul (In. 6, 57); sau: „*Cine mănâncă această pâine (care s-a pogorât din cer), viu va fi de-a pururi*“ (In. 6, 58); sau: „*Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi*“ (In. 6, 54). Căci „*cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el*“ (In. 6, 56).

Mântuitorul ne-a dezvăluit cât se poate de clar că pentru a putea viețui cu adevărat trebuie să ne împărtășim cu Trupul și Sângele Său. În mod evident, Mântuitorul numește Taina Euharistiei drept „mâncarea ce rămâne spre viața veșnică“, arătând astfel că aceasta se deosebește de orice alt aliment terestru, pe care îl putem consuma oricând. Taina Euharistiei devine astfel o lucrare a lui Hristos, așa cum se menționează la finalul rugăciunii din timpul Heruvicului: „*căci Tu ești Cel ce aduci și Cel ce Te aduci*“. Taina Euharistiei ne unește cu Hristos într-un mod existențial. Sufletul nostru capătă căldura Vieții, rădăcinile păcatelor sunt extirpate, iar viața noastră este înveșnicită.

Viața noastră nu se reduce la această existență biologică repetitivă, care constă în respirație, hrănire sau reproducere, ci înseamnă infinit mai mult. Orice hrană trupească nu constituie pentru noi decât o amânare a morții, nu o naștere spre viața veșnică, în timp ce Euharistia este cea care ne învie sufletul, ne pregătește pentru veșnicia alături de Dumnezeu și umple de pace, har și bucurie inimile noastre. De aceea, cel ce mănâncă așa cum se cuvine Trupul și Sângele Domnului va fi veșnic viu. Foloasele Împărtășirii sunt numeroase. Ele constau în primul rând în schimbarea lentă, dar progresivă a vieții celor care se împărtășesc. Apropierea ceva mai frecventă de Hristos implică automat și o serie de renunțări mai mici sau mai mari, un canon de rugăciune păstrat constant și o relație de ascultare față de preotul duhovnic. Împărtășirea ne ajută să creștem virtuțile din interiorul nostru și slăbește tăria patimilor, dar, totodată, presupune și un efort duhovnicesc susținut. Împărtășirea cu Hristos trebuie să se prelungească în mod clar în fiecare fațetă a vieții noastre. Unirea cu Domnul în Euharistie e o unire deplină tocmai pentru că El nu mai este lucrător în noi numai prin energia adusă în noi de Duhul Său, ci cu trupul și cu sângele Lui, imprimate în trupul și în sângele nostru. Iar unde sunt trupul și sângele Său, e prezent și lucrător în mod deplin însuși subiectul lor.

Pr. Constantin Norocel

Ilie Bărbântă – cl. a VIII-a

Ionuț Flocea – cl. a VIII-a

Magdalena Gânsă – cl. a VIII-a

Coșul de Paști

În zona Câmpulung Moldovenesc există datina ca în zorii zilei de duminică, credincioșii să iasă în curtea bisericii, să se așeze în formă de cerc, purtând lumânări aprinse în mână, în așteptarea preotului, care să sfințească și să binecuvânteze bucatele din coșul pascal.

În fața fiecărui gospodar este pregătit un astfel de coș, după rânduiala strămoșilor. În coșul acoperit cu un șervet țesut cu model specific zonei sunt așezate, pe o farfurie, simbolurile bucuriei pentru tot anul: semințe de mac, ce vor fi aruncate în râu, pentru a alunga seceta, sarea, ce va fi păstrată pentru a aduce belșug, zahăr, folosit de câte ori vitele vor fi bolnave, făina, pentru ca rodul grâului să fie bogat, ceapă și usturoi, cu rol de protecție împotriva insectelor.

Deasupra acestei farfurii se așează pasca, șunca, brânza, ouăle roșii, dar și ouăle încondeiate, bani, flori, pește afumat, sfeclă roșie cu hrean, prăjituri. După sfințirea acestui coș pascal, ritualul de Paști se continuă în familie.

Oul vopsit este simbolul Mântuitorului, care părăsește mormântul și se întoarce la viață, precum puiul de găină ieșit din găoace. Folclorul conservă mai multe legende creștine, care explică de ce se înroșesc ouăle de Paști. Una dintre ele relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picura din rănilor lui Hristos.

Deoarece oul roșu este purtătorul unor semnificații profunde, legate de Învierea lui Hristos și de reînnoirea naturii, creștinii s-au ostenit să-l încondeieze, desenând cu ceară motive decorative ancestrale, de o rară frumusețe. Ouăle roșii simbolizează sângele vărsat de Fiul Domnului, întru mântuirea omenirii și miracolul renașterii Sale, devenind elementul definitoriu al sărbătorii pascale.

Ornamentarea ouălor decorative este extrem de variată, ea cuprinzând simboluri geometrice, vegetale, animale, antropomorfe și religioase. Iată câteva simboluri, cu explicarea semnificațiilor acestora: linia dreaptă, verticală = viața; linia dreaptă, orizontală = moartea; linia dublă, dreaptă = eternitatea; linia cu dreptunghiuri = gândirea și cunoașterea; linia ușor ondulată = apa, purificarea; spirala = timpul, eternitatea; dubla spirală = legătura dintre viață și moarte. În trecut culorile utilizate se obțineau din plante, fierbându-se florile, frunzele, coaja sau tulpina acestora.

Pasca creștinilor este o pâine rotundă și dulce, gustoasă, plină de tot felul de mirodenii și condimente delicioase, menită să aducă aminte de ieșirea evreilor din Egipt, actualmente semnificând o promisiune, aceea a învierii trupurilor și a vieții veșnice.

Mielul a fost considerat dintotdeauna un simbol al Mântuitorului Iisus. Poporul evreu se afla în robia egipteană. Pentru a putea fi scoși din această țară Dumnezeu a dat zece pedepse. Ultima pedeapsă, dată poporului egiptean, a fost moartea primului născut. Pentru a-i apăra pe evrei, Dumnezeu a cerut ca ei să taie un miel și cu sângele lui să însemneze casele lor. Mielul simbolizează izbăvirea.

David Greșanu – cl. a VII-a A
Livia Negară – cl. a VII-a A

Noaptea Sfântului Andrei versus Halloween(II): Obiceiuri și tradiții în zona Câmpulungului Moldovenesc

Superstițiile din bătrâni susțin că, pentru a te proteja împotriva lupilor și pentru a nu-i aduce în apropierea casei, a gospodăriei, e bine să nu îți piepteni părul, să nu torci, să nu faci curat în casă și în grajd și să nu dai gunoiul afară. E bine să nu se dea bani împrumut.

Bătrânii spun că în această noapte spiritele morților ies din morminte, iar strigoii ajung să bântuie pe cei vii și de aceea femeile se pregătesc, din timp și cu grijă, să pună căței de usturoi la ferestre, la uși, la porți, pentru a apăra casa de rele.

Există zone din țară în care se crede că e bine ca usturoiul să fie mâncat, pentru ca aceste spirite rele să nu se poată apropia de membrii familiei.

Totodată, în această noapte, se crede că fetele, care nu și-au găsit încă soț, își visează alesul. Mai mult, locuitorii bătrâni ai satelor estimau cum va fi anul viitor, după felul în care arată cerul în orele dinaintea mării sărbători a Sfântului Andrei.

Tot în ajunul acestei zile, în casele oamenilor și obișnuiește a se pune, simbolic, grâu la încolțit într-un vas. Dacă în zilele următoare grâul va crește verde și frumos, anul va fi bun și bogat, dacă nu, sărac. (Culese de Tereza Lăcătuș – cl. a VIII-a, de la părinți, 48, respectiv 40 ani).

Oricine are probleme de sănătate trebuie să meargă la Biserică de Sfântul Andrei, cu o crenguță de busuioc și cu apă sfințită. Acasă, acestea se pun într-un vas nou, se face cruce de trei ori, apoi se rostește rugăciunea: “Tată Ceresc, Tu știi luptele pe care le duc, durerea și disperarea! Tu știi dorința inimii mele, să fiu vindecat de această boală!(Se numește boala de care suferă.) Te rog acum, acordă-mi atingerea Ta vindecătoare! Știu că Tu poți să mă vindeci, ca în vremurile Bibliei !”

Din bătrâni se spune că ai nevoie de un pumn de sare mare și nouă boabe de grâu. Se încălzește sarea până când frige și se pune în grămăjoară pe o placă din lemn, de jur împrejur se pun boabele de grâu, sub forma unui cerc, apoi, cu mâna dreaptă deasupra sării, se rostește cu voce tare, de trei ori: “Mă eliberez de tot ceea ce este negativ în mine și în jurul meu și rămân curat !”(Culese de Elena Sfarghiu – cl. a VIII-a, de la tata – 47 ani)

Se topește ceară și se pune într-o cratiță cu apă rece, iar, când ceara se răcește, trebuie întoarsă, pe partea opusă apărând figuri cum ar fi: oameni, animale, case, acestea semnificând ce noroc vei avea în viață.

Se pune într-o cratiță făină și bețe pe marginea cratiței, în făină, pe bețe fiind scrise nume de fete sau băieți. Apoi se face o gaură în mijloc și se dă foc la bețe. Dacă bățul cade, în timp ce arde, în gaură, înseamnă că o să moară, iar dacă nu, o să trăiască mult. (Culese de Ovidiu Zaiet – cl. a VIII-a, de la Vasilena Cobiliță, din Izvoarele Sucevei, 53 ani.)

Se spune că fetele care vor să se mărite ascund sub pernă un fir de busuioc, pentru a-și visa ursitul.

La miezul nopții de Sfântul Andrei, fetele întorc un ulcior de lut cu gura în jos, cu gura în jos, punând pe fundul vasului trei cărbuni încinși și rostesc o incantație, pentru a cuceri inima băiatului dorit.

Fetele care doresc să-și vadă ursitul trebuie să stea goale între două oglinzi, la miezul nopții, cu două lumânări aprinse în mână. În oglinda din spate vor vedea

scene din viitor, inclusiv chipul băiatului care le va fi soț.

O altă metodă, prin care se arată ursitul, este următoarea: fata ține două lumânări aprinse în mâini, privind într-un pahar cu apă, în care a fost aruncată o verighetă sfințită, de cununie.

Se mai spune că, în această noapte, cei care vor să dezlege anumite mistere din trecut trebuie să participe la un ritual bizar, în cimitir. Într-un vas cu apă descântată ei vor vedea tot ce s-a întâmplat.

Pentru alungarea spiritelor se agață usturoi la intrare, iar animalelor li se pune în mâncare busuioc și în apă câteva picături de aghiazmă.

Se mai pune grâu încolțit, pentru ca gospodarii să afle cum va fi recolta în anul viitor, dar și cât de prosperă va fi casa și familia lui.

Se mai spune că, așa cum este vremea în noaptea de Sfântul Andrei, așa va fi și în iarna ce urmează.

Spiritele rele nu vor intra în casă, dacă toate cămile și vasele vor fi întoarse cu gura în jos de către gospodine.

Se mai spune că, dacă ești necăsătorită în ajunul Sfântului Andrei, trebuie să-ți pui sub pernă 41 de boabe de grâu. În vis îți va apărea ursitul, furând grâul. Se crede că acesta îți va apărea în vis, oferindu-ți o cană cu apă, și dacă vei mânca o turtă foarte sărată, înainte de culcare. (Culese de Florentina Mândrilă- cl. a VIII-a, de la bunica Filareta Cosmaciuc, 61 de ani, din Valea Putnei.)

(Va urma)

Tereza Lăcătuș – cl. a VIII-a

Elena Sfarghiu – cl. a VIII-a

Ovidiu Zaiet – cl. a VIII-a

Florentina Mândrilă – cl. a VIII-a

Primăvara a sosit

Primăvara a sosit !
Uite, câmpul înflorit !
Și el este plin de flori,
În diferite culori.

Paștele când va veni,
Ouă roșii vom ciocni;
Învierea lui Hristos
Mă va face mai duios.

Mihai Uriciuc – cl. a IV-a

Mama

Nu-i copil în lumea-ntreagă
Care astăzi să nu spună:
– Mama mea e cea mai dragă,
Mama mea e cea mai bună!

Spun și eu măicuței mele
Și-i voi spune-ntotdeauna:
– Mamă, tu mi-ești numai una,
Cum e luna între stele !

Gândul tău orice ar face
Spre un singur țel se-ntoarce,
Când ea spune pentru mine:
– Bucurie, pâine, pace !

La mulți ani și numai bine,
Eu așa-ți urez acum
Și să te mândrești cu mine,
Cum cu tine mă mândresc!

Georgeta Hrițcu – cl. a VIII-a

Au ieșit la soare

Au ieșit la soare
Gâze, fluturași,
Plină este curtea
Și de copilași.

Ah, e primăvară !
Pomii înfloresc,
Fluturașii zboară,
Copilașii cresc.

Crește copăcelul,
Buburuza mică;
Crește bobocelul,
Puiul de furnică.

Au ieșit ghiociei,
Mari și pitici,
Îi găsești pe câmpuri
Și livezi mai mici.

Anamaria Zaharia – cl. a IV-a

Mama

M-a crescut mama în poală,
Din leagăn până la școală;
Zile-ntregi și nopți de-a rândul
Mi-a vegheat somnul și gândul.

M-a-nvățat să gânguresc,
Să spun „Mamă !“, să zâmbesc.
M-a-nvățat apoi, prin casă,
Primii pași până la masă !

M-a-nvățat ca să nu mint,
M-a-nvățat să nu m-alint,
Să nu știu ce este frica,
Toate m-a-nvățat mămica.

Mamă bună, mamă dragă,
Te-oi iubi o viață-ntreagă,
Pentru tot ce ai făcut,
Pentru că tu m-ai crescut !

Alexandra Nisioi – cl. a IV-a

Primăvara e frumoasă !

Primăvara e frumoasă,
Că nu e prea friguroasă;
Păsări se întorc înapoi,
Iar păstorii merg la oi.

Primăvara mie-mi place
Fiindcă renunț la cojoace;
Soarele e ca și nou,
Puișorii ies din ou.

Recea zăpadă s-a topit,
Ghiociei au înflorit;
Repede vin sărbătorile,
Învie culorile.

Mihaela Popescu – cl. VII-a B

Azi, când am deschis fereastra,
Soarele a năvălit,
A privit ironic glastra
Și-n grădină m-a poftit.

Erau ghiociei în floare,
Iar un fluture, în zbor,
Aninase pe-o crenguță,
Primăvara pentru noi.

Dumitru Moroșan – cl. a VIII-a

Bal de primăvară

O albină aurie,
Îmbrăcată cu un șal,
Poposește pe câmpie,
Chiar în toiul unui bal.

Ghiociei se trezesc

Ghiociei se trezesc
Și ușor, ușor ei cresc;
Păsările călătoare
Se întorc din depărtare.

Învierea lui Hristos
Se apropie frumos,
Iar creștinul, cuvios,
Merge la biserică voios.

Câmpul înflorește,
Iarba înverzește,
Soarele s-a-ntors la noi,
Iar noi suntem mai vioi.

Doinița-Dalila Bălan – cl. a VII-a B

Primăvara vine-n cale

Primăvara vine-n cale,
Cu soarele în spinare
Și cu ziua tot mai lungă
Dânsa noaptea o alungă.

Lume multă, veselie,
Câmpul iute a-nverzit,
Zâmbește o păpădie,
Se-aude un ciripit.

Libelula grațioasă
Se-nvârtește tot pe loc,
Iar albina-i bucuroasă
Că s-a prins și ea în joc.

Vine-ncet și fericită
Gărgărița cu pistrui,
Nici furnica nu-i grăbită,
Duce hrană pentru pui.

La o cobză, înspre soare,
Cântă greierul acum
Și, pătrunsă de-ncântare,
Eu privesc la bal, din drum.

Alexandra Nisioi – cl. a IV-a

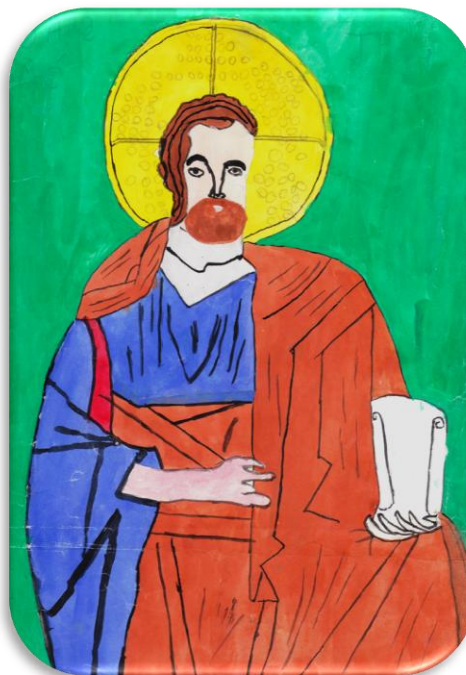
Zi de Paști

Ouă roșii stau pe masă,
Într-un paner cu verdeață...
Lumânări aprinse la icoane,
Azi e Învierea Fiului Tău, Doamne !

Creștinii cu suflete curate,
Din orașe sau din sate,
Merg cu drag, cu mic, cu mare
La biserică, la Sfânta Sărbătoare.

E liniște în suflet și pe Pământ,
Cad flori albe pe aripi de vânt,
Clopotul și toaca ne cheamă,
Hai și noi la slujbă, mamă !

Alexandra Nisioi – cl. a IV-a

Crăiasa Primăvară

Sub soarele binevoitor, Crăiasa Primăvară a întins un covor verde, țesut din fragede fire de iarbă grasă.

Albinuțele mititele au ieșit din stup, afară, la joacă.

Ciobanii au scos oile la păscut, pe pășunile îndepărtate.

Copiii au ieșit la joacă, zburdalnici și nerăbdători la sosirea primăverii.

Prințesa Primăvară a desenat pe cerul albastru un soare luminos. Ea a lipit pe covorul de iarbă floricele înmiresmate și colorate. A mai lipit niște flori pe crengile copacilor. A cusut frunze noi pe ramuri vechi și apoi le-a pictat.

Pe ghiocelul cel plăpând l-a lipit cu mare grijă de covorul țesut cu fir subțire de iarbă.

Ce frumoasă este Primăvara !

Alexandra Nisioi – cl. a IV-a

Mama mea

Mama mea, icoană sfântă,
Când te văd inima-mi cântă,
Chipul tău, voios și blând,
E lumină pe pământ!

Mama mea, de preț odor,
Cu tine-mi va fi ușor
Prin viață să merg frumos,
Sub zâmbetul tău duios!

Doinița-Dalila Bălan – cl. a VII-a B

Aflăm de la responsabili comisiilor metodice**A) Prof. învă. primar Anca Sfarghiu (Comisie „Învățători“)**

Anul școlar 2013 – 2014 a debutat, la învățământul primar, cu o clasă pregătitoare, o clasă I, două clase a II-a, o clasă a III-a, două clase a IV-a. Toate cadrele din învățământul primar au statut de profesor, în urma absolvirii studiilor superioare cu licență.

În primul semestru al acestui an școlar comisia metodică a învățătorilor a avut o activitate fructuoasă. Au avut loc dezbateri referitoare la programa școlară, planificări și manuale.

La clasele I și a III-a s-au desfășurat lecții deschise.

În luna noiembrie a avut loc la noi în școală Cercul Pedagogic al Învățătorilor din zona Câmpulung Moldovenesc. La această activitate au fost cuprinse toate clasele primare. Pentru clasele a II-a și a IV-a tema cercului a fost element de noutate: Pregătirea elevilor în vederea evaluării naționale din luna mai. Trebuie specificat faptul că nu au existat surse informative. În urma bunei colaborări între cadrele didactice din învățământul primar, proiectarea și susținerea lecțiilor au fost conform standardelor curriculare impuse de minister.

Această activitate a presupus multă muncă, multe materiale didactice, dar în cele din urmă a fost încununată de un real succes.

Tot în acest semestru elevii claselor primare au participat la concursul național Comper (Limba română și matematică), unde au obținut premii și mențiuni.

Pentru semestrul al II-lea obiectivul principal al comisiei este obținerea calificativelor B și FB la evaluările naționale din luna mai, la clasele a II-a și a IV-a.

B) Prof. Daniela Stanciu (Comisie „Profesori – diriginți“)

Comisia metodică de consiliere și orientare și-a desfășurat activitatea conform planificării, având preocupări deosebite în organizarea de activități extrașcolare cu elevii și, de asemenea, organizarea de acțiuni cu părinții acestora.

S-au desfășurat săptămânal ședințe de consiliere a părinților pe teme legate de probleme ce se manifestă atât în mediul educațional, cât și în cel familial, precum eșecul școlar, chiulul, abandonul școlar, disciplina, depășirea situațiilor conflictuale, probleme de relaționare în familie, particularitățile de vârstă ale preadolescentului, lipsa motivației școlare, comunicarea părinte-copil, problema calculatorului, criza de vârstă, comportamentul opozant, consecințele plecării părinților peste hotare, conflictul dintre generații, disciplina la ore, comportamentul agresiv și violent al elevilor, climatul psihologic în colectiv, managementul clasei de elevi, relațiile interpersonale în clasă, comunicarea nonviolentă etc.

Pentru identificarea copiilor cu probleme psiho-pedagogice și cu situații deosebite în familie, Comisia de consiliere și orientare a colaborat cu Comisia de disciplină, urmărindu-se ca regulamentul școlar să fie cunoscut și respectat de către toți diriginții, iar aceștia, la rândul lor, să facă cunoscute elevilor prevederile

regulamentului, dar și condițiile de acordare a burselor și a altor ajutoare bănești oferite elevilor aflați în dificultate.

Informarea și îndrumarea elevilor și a părinților acestora în vederea unei orientări socio-profesionale și integrări sociale optime s-a concretizat în cuprinderea unor teme specifice în cadrul orelor de dirigiență și a lectoratelor cu părinții, activități care s-au desfășurat cu succes și datorită colaborării cu doamna profesor psihopedagog..

Profesorii dirigenți și-au adus contribuția la menținerea calității mediului școlar prin preocuparea constantă pentru calitatea predării. Școala noastră are un colectiv de cadre didactice care a urmărit în permanență asigurarea unei educații temeinice, caracterizată de un spirit deschis asupra lumii culturale și sociale, îndreptată spre perfecționarea cunoștințelor și deprinderilor. S-a avut în vedere cultivarea acelor calități și abilități care să asigure funcționalitatea claselor și modernizarea sistemului de predare-învățare-evaluare a activității elevilor.

C) Prof. Gabriela Popescu (Comisie „Perfecționarea științifică a cadrelor didactice“)

Puncte tari :

- existența unui colectiv format din cadre didactice cu o foarte bună pregătire de specialitate, toate calificate, majoritatea având gradul didactic II și I, unele fiind înscrise pentru obținerea gradului didactic I și definitivat;
- manifestarea interesului tuturor cadrelor didactice pentru cursuri de perfecționare, în vederea acumulării de credite profesionale transferabile;
- foarte buna colaborare cu furnizorii de programe de perfecționare : CCD Suceava, ISJ Suceava, USV;
- oferta variată de cursuri de perfecționare (inclusiv cursuri POSDRU);
- acoperirea tuturor domeniilor de perfecționare : cursuri de formare continuă, consfătuiri, cercuri pedagogice, lucrări de specialitate (referate, articole) etc.
- metode și procedee moderne de desfășurare a cursurilor de perfecționare : cursuri on – line.

Puncte slabe :

- costul, uneori prea mare, al cursurilor de perfecționare;
- inexistența la nivelul școlii a unui fond financiar dedicat programelor de perfecționare.

Oportunități:

- Modernizarea bazei materiale prin participarea la selecție de proiecte;
- Creșterea calității actului de predare și învățare cu consecințe directe asupra nivelului de cunoștințe al elevilor și formării competențelor profesionale;
- Utilizarea informațiilor dobândite la cursurile de formare în activitatea la clasă.

Amenințări:

- existența posibilității pe termen mediu și lung a reducerii numărului de elevi din cauza exodului elevilor capabili de performanță spre alte școli din oraș;
- încadrarea profesorilor în mai multe școli reduce timpul de desfășurare a unor activități în timpul liber al elevilor.

D) Prof. Alina – Roxana Pasinciuc (Comisie „Activități extracurriculare“)

Principalele activități, desfășurate în perioada septembrie – februarie, sunt următoarele:

La clasa a V-a:

- septembrie – Sună clopoțelul !;
- octombrie – Sărbătorim Halloween-ul !;
- noiembrie – Ziua Mondială a Toleranței;
- decembrie – La mulți ani, România !;
- ianuarie – Omagiu Poetului Național;
- februarie – Bucuriile iernii.

La clasa a VI-a:

- septembrie – Festivitate de deschidere a noului an școlar;
- octombrie – Să păstrăm vie memoria eroilor neamului !;
- noiembrie – Natura ne aseamănă, educația ne deosebește;
- decembrie – Mândria de a fi român;
- ianuarie – Dor de Eminescu;
- februarie – Concurs de săniuș.

La clasa a VII-a A:

- septembrie – Clasa noastră mai frumoasă !;
- octombrie – Ziua Holocaustului în România;
- noiembrie – Nu, violenței în școli !;
- decembrie – Unire-n cuget și-n simțiri;
- ianuarie – Dor de Eminescu; Înfăptuirea Unirii de către Al. I. Cuza
- februarie – Anotimpul alb (Concurs de desene).

La clasa a VII-a B:

- septembrie – Sună clopoțelul !;
- octombrie – Toamnă fără margini;
- noiembrie – La mulți ani, România !;
- decembrie – Colindăm, colindăm iarna !;
- ianuarie – Eminescu, cântec din inima mea;
- februarie – Iarna pe uliță.

La clasa a VIII-a:

- septembrie – Din nou la școală !;
- octombrie – Clasa noastră mai frumoasă !;
- noiembrie – Pace și nonviolență pentru copiii lumii;
- decembrie – C-așa-i datina la noi !;
- ianuarie – Demni de Eminescu;
- februarie – Veșnic iubirea...

E) Prof. înv. primar Mihaela Grămadă (Bibliotecar școlar)

Biblioteca școlară rămâne o sursă de informare permanentă, o prezență activă în viața și lumea elevilor, care trebuie să fie bine și din timp pregătiți pentru viitor, cât mai receptivi la nou, capabili să se informeze și să studieze singur. Știind că biblioteca școlară înzestrează elevii cu deprinderi de învățare pe termen lung, am propus un program de activități care să-i atragă cât mai mult pe elevi spre lectură.

Prin activitățile propuse în acest an școlar am încercat să marcăm anumite momente importante din istoria poporului român, să aducem un omagiu marilor noștri scriitori. Astfel, pot fi amintite activitățile: Toamna în poezia românească (Montaj literar); Trăistuța cu povești (Șezătoare literară); Bibliotecar pentru o zi; Expoziție de cărți și afișe informative; 1 Decembrie – Ziua Națională a României; Iarna – un anotimp al bucuriei (Expoziție și concurs cu lucrări pe această temă: desene, colaje); 24 Ianuarie (Activitate cultural-istorică); Pe urmele poetului nepereche.

Cu prilejul ultimei manifestări elevii au marcat trecerea a 164 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu, printr-un program literar artistic, realizat sub îndrumarea doamnei profesoare de limba și literatura română, Oltea Nistor. Activitatea de omagiere a fost găzduită de „Alexadria Librării“, din municipiul Câmpulung Moldovenesc, derulându-se într-o atmosferă caldă și liniștită, propice unui recital de poezie. Elevii participanți la activitate au recitat, cu sensibilitatea și candoarea specifice vârstei, cele mai îndrăgite dintre creațiile scriitorului, promovând în acest fel lectura în spațiul public.

Biblioteca noastră oferă tuturor elevilor servicii de educație, cărți și alte surse, care să le dezvolte reflexia critică și să le permită să folosească în mod eficient informația, indiferent de formă și suport.

Bianca Grigorean – cl. a VIII-a

Maria Luța – cl. a VIII-a

Adrian Sfarghiu – cl. a VIII-a

Epigrame

I

Unui amic

Puțini sunt de părerea ta
cum că urechi ai mititele –
În schimb cred mulți precum cred eu
că-i mare – golul dintre ele.

II

Unui critic care găsește că îmbătrânesc

Îmbătrânesc poeții, bieții !
Firesc e lucrul ce-l susții ...
Numai o seamă dintre critici
Rămân de-a pururea – copii.

III

Indiferență

Pururi rece l-a lăsat
Tot ce-n lume se petrece.
Și-n sfârșit s-a constatat
Că și moartea-l lasă – rece.

IV

Poeți tineri în antologie

Critica avu abțineri.
Că-s poeți, nu-i stabilit.
Dar ceva (de i-ai citit)
Tot s-a dovedit: că-s ... tineri.

V

Unuia care mi-a plagiat un sonet.

A transcris încet sonetul.
I l-au publicat, în fine.
Plin de sine e poetul,
Iar sonetul – plin de mine.

VI

Unor inspectori școlari

Chiar dacă sunt la datorie,
Inspectorii n-au nici un rost:
Merg școlile (precum se știe)
Și fără ei ... destul de prost.

VII

Inspectorii

Ciudat ! când vin, fără de veste,
Rețin – atent ceea ce este,
Dar când cuvântul să și-l spuie,
Costată doar – ceea ce nu e.

VIII

Doi candidați

El – candidat la însurat.
Eu – candidat la doctorat.
– Dezastrele egale ni-s:
eu fui respins, el ... fu admis.

IX

Orașului balneo-climatic Câmpulung Moldovenesc

Iată-o urbe ideală !
Vântul strânge, ploaia spală;
Noaptea – luna luminează...
Primăria – încasează !

(Din volumul „Scrieri alese“ -
George Voevidca - Editura
EcoPrint, Satu Mare, 2009)

Colegiul Silvic “Bucovina”–Câmpulung Moldovenesc

Forme de învățământ

FILIERA TEHNOLOGICĂ

1. Resurse naturale și protecția mediului

Silvicultură, specializarea *Tehnician în silvicultură și exploatare forestiere*

Protecția mediului, specializarea *Tehnician ecolog și protecția calității mediului*

2. Servicii

Economic, specializarea *Tehnician în activități economice*

Turism și alimentație, specializarea *Tehnician în turism*

FILIERA TEORETICĂ

Profil Uman

Filologie

ÎNVĂȚĂMÂNT PROFESIONAL

Silvicultură, specializarea *pădurar*

Turism și alimentație, specializarea *ospătar* (chelner), vânzător în unități de alimentație

Mecanică, specializarea *mecanic auto*

ÎNVĂȚĂMÂNT SERAL

Resurse naturale și protecția mediului

Silvicultură, specializarea *Tehnician în silvicultură și exploatare forestiere*

ÎNVĂȚĂMÂNT FRECVENȚĂ REDUSĂ

Profil uman

Filologie

ȘCOALĂ POSTLICEALĂ

Profil Silvicultură, specializarea *Tehnician silvic*

Personalul școlii este format din 70 cadre didactice și 16 de persoane în aparatul administrativ.

Personalul didactic este permanent preocupat de perfecționare, parcurgând în paralel cu obținerea gradelor didactice și stagii de formare continuă în specialitate și metodică.

Distribuția pe grade didactice este prezentată mai jos:

GRADUL DIDACTIC	NUMĂR DE CADRE DIDACTICE	PROCENTE
DOCTORAT	2	3%
I	26	37%
II	7	10%
DEFINITIVAT	14	20%
DEBUTANT	21	30%
TOTAL CADRE DIDACTICE	70	100%

Mihaela Popescu – cl. VII-a B

Colegiul Tehnologic Nr. 1–Câmpulung Moldovenesc

Începând cu anul școlar 2003-2004 MECT a reînființat școlile de arte și meserii (SAM), după 56 de ani de la desființarea lor brutală de regimul comunist. Și în cadrul Grupului Școlar nr.1 Câmpulung Moldovenesc vor funcționa în anul școlar 2004-2005 un număr de opt clase de SAM cinci de clasa a X-a și trei de clasa a IX-a. Ideea reînființării școlilor de arte și meserii este extarordinar de bine venită. Dar această simplă reînființare (doar ca denumire) fără să fie asigurată o puternică bază materială pentru pregătirea în meserie, face ca inițialele SAM să nu aibă nici o valoare practică. Ele rămân doar niște semne abstracte. În vechile școli de arte și meserii erau asigurate (din diferite surse: minister, prefectură, primărie, contribuții ale părinților) numeroase materii prime și materiale strict necesare pentru învățarea oricărei meserii sau arte. Fără a sacrifica cantități mari de materii prime nici o meserie nu se poate învăța decât numai teoretic, ceea ce este egal cu zero. De aceea pentru a putea pregăti în meserie pe elevii celor opt clase de SAM din acest an școlar cât și pe cei din anii viitori Grupul Școlar nr.1 Câmpulung Moldovenesc are nevoie urgentă de ajutoare bănești și materiale cât mai consistente.

În concluzie: Grupul Școlar Nr.1 Câmpulung Moldovenesc concentrează în trecutul sau istoria de peste 130 de ani a două școli care au avut un mare renume în întreaga Bucovină, în țară și peste hotare. E absolut normal deci, ca această unitate de învățământ să-și continue existența fiind sprijinită financiar și material mult mai mult decât până acum.

Liceul Tehnologic Nr.1 oferă condiții moderne de educație, liceul având în dotarea sa săli de clase, laboratoare AEL, Fizică, Chimie, Biologie și Laborator proiectare CAD, cabinete de specialitate precum Limba și Literatura Română, Geografie, Istorie, Informatică, Desen tehnic și cabinet Multimedia.

Școala mai deține sală de sport, precum și teren amenajat pentru orele de educație fizică, ateliere, școala fiind dotată la standarde europene (Proiect PHARE 2004-2006) pentru clasele de profil tehnic și SAM, cantină și internat cu 20 de locuri pentru cazarea elevilor din afara orașului.

În dotarea liceului mai intră:

- 6 videoproiectoare și 1 tablă inteligentă;
- 2 camere video;
- 2 camere foto digitale;
- 2 DVD Recorder;
- 4 copiatoare de mare viteză;
- 2 televizoare Panasonic cu diagonală mare;
- 50 PC de ultima generație;
- 10 stații multimedia.

Securitatea elevilor, profesorilor cât și a aparaturii din dotare este asigurată de un sistem modern de supraveghere video.

Bianca Negură – cl. a VII-a B

Cu disciplina în... vacanță !

Pentru realizarea acestei anchete au fost consultate cincisprezece persoane, respectiv: cinci elevi, din clase diferite; cinci părinți, cu copii din clase diferite; cinci cadre didactice, de specialități diferite. Fiecare intervievat avea de răspuns la una dintre cele patru întrebări ale anchetei.

Întrebările

1. Ce abateri disciplinare ale elevilor din școală considerați că sunt mai frecvente?
2. Care credeți că sunt motivele abaterilor de la disciplină?
3. Numiți elevi – modele de urmat, atât la comportare (în școală și în afara școlii), cât și la învățătură și activități extracurriculare !
4. Cum credeți că s-ar putea remedia abaterile disciplinare consemnate mai sus?

Răspunsurile

1. Consider că cele mai frecvente abateri disciplinare ale unor colegi din clasa mea, dar și din celelalte, ar fi: nerealizarea temelor date pentru acasă; neascultarea părinților și a profesorilor; fuga de la ore; consumul de tutun și de alcool; atitudinea batjocoritoare față de persoanele în vârstă; agresiunile fizice și verbale dintre colegi; aruncarea deșeurilor în incinta școlii și pe străzi. (Dumitru Moroșan – cl. a VIII-a)

1. Cea mai frecventă abatere disciplinară a elevilor cred că este absentismul. Școala, care presupune respectarea unui orar, are un caracter de permanență și se desfășoară într-un anumit cadru, li se pare unor elevi un loc monoton și plin de constrângeri. Alte abateri, la fel de grave, sunt: întârzierea la ore; distrugerea bunurilor școlii; deranjarea orelor de curs; jignirea cadrelor didactice; fumatul în timpul programului școlar; violența între elevi, care se manifestă prin agresiune fizică, înjurături, jigniri. Din păcate, aceste abateri comportamentale se accentuează și devin tot mai numeroase. (Ionela Luța – părinte)

1. Dacă ar fi să fac un “top 10” al celor mai frecvente acte de indisciplină sesizate în rândul elevilor noștri, acesta ar fi: 1– folosirea unui limbaj neadecvat între elevi; 2– violența fizică între elevi; 3– distrugerea bunurilor școlii; 4– chiulul de la ore; 5– folosirea telefoanelor mobile; 6– înregistrarea de absențe nemotivate; 7– întârzierea la ore; 8– nepăstrarea curățeniei în sălile de clasă; 9– postarea pe Internet a unor imagini înregistrate în incinta școlii; 10– deteriorarea manualelor și cărților școlare.

Însă, chiar dacă nu poate fi considerat neapărat un act de indisciplină, consider că cea mai gravă “abatere” în rândul elevilor este lipsa de interes pentru studiu, pentru lectură, pentru emancipare și evoluție spirituală. (Anca Tudose – profesor)

1. În școală nu se mai învață ca altădată. De aceea elevii își permit să fugă de la ore, să țipe cât îi țin gura în timpul pauzelor, să fumeze, să se joace cu telefoanele mobile, să sfideze, pur și simplu, profesorii. Unii elevi distrug fără milă mobilierul școlii,

tabla, uşile și tot ce aparține școlii și care ar trebui să rămână în bună stare și pentru generațiile viitoare. Nu respectă cadrele didactice și cred că nici pe părinții lor. (Verginica Sfarghiu – părinte)

1. Cele mai grave cazuri de indisciplină, la nivelul școlii noastre, sunt: bătăile și înjurăturile între colegi; chiulul de la ore în timpul programului școlar; distrugerea bunurilor școlii; fumatul și consumul de băuturi alcoolice. (Anca Cenușă – profesor înv. primar)

2. Eu cred că motivele abaterilor disciplinare ar fi: dorința majorității copiilor de a-și petrece timpul distrându-se; lipsa de control din partea familiei; lacune în educație în perioada celor șase ani de acasă; dezinteresul pentru studiu; indiferența pentru scăderea notei la purtare. (Liliana Lițu – cl. a VI-a)

2. Consider că printre motivele abaterilor disciplinare nu trebuie să lipsească: nesupravegherea îndeaproape de către părinți a elevilor problemă; neintegrarea corespunzătoare a unor școlari în colectivitate; influența nefastă a străzii (indisciplinații de ieri ai școlii au devenit „vedete” pentru indisciplinații de astăzi); ignorarea cu bună știință a îndatoririlor; lipsa unor măsuri de constrângere din partea școlii; “modelele” oferite de televiziune. (Doina Hrițcu – părinte)

2. Abaterile disciplinare reprezintă una dintre problemele grave cu care se confruntă școala de astăzi. Cauzele care generează indisciplina școlară sunt multiple, iar printre acestea se numără: antipatia față de școală; nevoia de recunoaștere socială; dorința de a fi în centrul atenției; teama; sentimentul de frustrare și de respingere; discriminarea; mediul familial instabil; plictiseala; atitudinea punitivă sau permisivă a adulților (cadre didactice, părinți); ignorarea regulilor – involuntară și deliberată. (Oltea Nistor – profesor)

3. Cei mai mulți dintre elevii școlii își văd de învățatură, sunt disciplinați și săritori la activitățile extracurriculare. Modele de urmat avem destule. Îi voi aminti doar pe: Negară Livia, Greșanu David, Niculea Petronela, Tudose Bianca. (Ștefan Smadici – cl. a IV-a B)

3. Consider că și în clasa a VIII-a există elevi care au trăsăturile unor modele pentru colegii de clasă și de școală. Astfel, se remarcă la învățatură și disciplină elevi ca: Luța Maria, Zaiet Ovidiu, Grigorean Bianca-Ioana, Sfarghiu Adrian. Aceștia, ca și alții, au înțeles că doar școala îi va ajuta în viață, în alegerea unei profesii preferate. (Mihaela Forminte – părinte)

3. Din câte cunosc, aş nominaliza ca modele de urmat pe următorii elevi: Lițu Cezar, Tambula Maria, Mândrilă Ella Kalone, Grigorean Bianca, Sfarghiu Adrian, Candrea Mihai, Tudose Bianca, Negură Bianca, Greșanu David, Luța Andreea, Lițu Liliana, Alboi Ioana, Zdrob Nicoleta, Zaiet Ovidiu. (Mihaela Grămadă – profesor înv. primar)

4. Ar trebui ca elevii să vină la ore și să învețe, deoarece de acestea depinde viitorul lor. Pentru a nu ocoli școala și disciplina, eu cred că ar trebui ori să facă profesorii lecția mai distractivă și mai ușor de înțeles, ori să pună o notă mică la fiecare lecție neînvățată. Astfel elevul va înțelege că nu este bine să lipsească de la ore și să nu învețe. (Bianca Tudose – cl. a VII-a A)

4. Abaterile disciplinare consemnate mai sus ar putea fi remediate printr-o mai mare implicare a părinților în procesul de educație a propriilor copii. (Georgiana Moroșan – părinte)

4. Din păcate, problemele din familie și din societate sunt transferate în școală, iar

școala nu face decât să illustreze marile derapaje economice, culturale și morale ale guvernării actuale.

Pe termen lung abaterile disciplinare se pot ameliora, în primul rând, prin normalizarea actualelor relații sociale, prin “așezarea” tuturor sectoarelor de activitate în matca lor firească, iar aceste deziderate se vor realiza prin educație și iar educație. “Anii de acasă” vor reveni fundamentul formării omului, școala va deveni prioritate națională nu numai în vorbe (ca până acum), părinții vor găsi locuri de muncă în țară cel puțin, dacă nu în apropierea domiciliului; cadrele didactice vor fi respectate, în primul rând printr-o retribuție încurajatoare etc.

Pe termen mediu și scurt ar trebui respectate regulamentele școlare de tot personalul din interiorul instituției, abaterile – sancționate prompt și nu numai prin muștrări (Când “se umblă” la bani, toți devenim bănuitori de circumspecți !). Corpul profesoral ar trebui să acționeze unitar, obiectiv, în aceeași direcție, fără slăbiciuni, fără delăsări. (Traian Nistiriuc-Ivanciu – profesor)

În loc de concluzie, Redacția revistei “Gimnaziu” mulțumește interlocutorilor pentru amabilitate și sinceritate !

Bianca Grigorean – cl. a VIII-a

Ioana Alboi – cl. a VI-a

Petronela Niculea – cl. a VII-a A

Maria-Magdalena Coca – cl. a V-a

Curiozități ale corpului omenesc

1. Acidul gastric pe care stomacul omului îl elimină pentru a descompune mâncarea este atât de puternic, încât poate dizolva o lama de ras.
2. Atunci când cineva privește o persoană pe care o place, involuntar pupilele i se dilată. Același lucru se întâmplă și când urăște persoana pe care o privește.
3. Când o persoană moare, auzul este ultimul simț perceput. Văzul este primul care dispăre.
4. Celulele care alcătuiesc creierul uman pot stoca de până la cinci ori mai multe informații decât cuprinde toată Enciclopedia Britanică.
5. Corpul uman are 206 oase, 600 de mușchi, dintre care 300 lucrează pentru a ține corpul în poziție stabilă și dreaptă.
6. Pielea este cel mai greu organ al corpului uman, cântărind 3,2 kilograme.
7. Dacă reducem cantitatea de apă din corpul omenesc cu 1%, avem senzația de sete, dacă o reducem cu 10%, murim.
8. De-a lungul unei vieți, o persoană își petrece visând 6 ani.
9. Dinții unui om sunt aproximativ de tari precum piatra.
10. Greutatea corpului omenesc este de 50 de ori mai mare decât cea a creierului.
11. În corpul uman sunt mai mult de 12 km de vase de sânge.
12. Un nou născut fură din perioada de somn a părinților până la 750 de ore.
13. Inima bate de aproximativ 2.700.000.000 de ori, de-a lungul unei vieți.
14. Mai mult de 1 miliard de bacterii sunt pe fiecare labă a piciorului.
15. Ne schimbăm poziția de 30-40 de ori pe noapte.
16. În corpul uman există suficient fosfor pentru a realiza 250 de chibrituri.

Daniela Mândrilă – cl. a VII-a A

Ioana Alboi – cl. a VI-a

Dialoguri vesele

I

La examen.

- Cum sunt profesorii din comisie?
- Foarte pretențioși. Pe mine m-au picat din cauza ținutei.
- Cum așa?
- M-am prezentat la examen cu capul gol !

II

- Vrei să spui că nu te-a ajutat tatăl tău să rezolvi problema?
- Nu m-a ajutat.
- Pe cuvântul tău de onoare?
- Pe cuvântul meu de onoare, domnule profesor, nu m-a ajutat, a rezolvat-o singur.

III

- Copii, care sunt cei mai buni profesori ai voștri?
- Cei care nu vin la ore !

IV

- De ce ai întârziat și astăzi la școală, Vasilescule ?
- Nu m-am putut trezi la timp.
- Dar cum vine asta, tu dormi și acasă?

V

Nicușor, în clasa a VIII-a.

- Domnule diriginte, acesta este ultimul meu an școlar...
- Asta nu e sigur, dar al meu cu certitudine este, pentru că ies la pensie !

VI

- Ionele, ți-ai însușit teorema lui Pitagora?
- Nu, domnule profesor, tata mi-a interzis să-mi însușesc ce nu îmi aparține...

Culese de Mihai Candrea – cl. a V-a

Rime pentru proverbe și zicători

Cine s-a fript cu zeamă
Sufală și-n iaurt de teamă.

Fără aripi vorba zboară,
Mai ales cea de ocară.

Răul cu răul se-adună,
Să facă rele-mpreună.

Vântul norii îi adună,
Iar pe oameni, vorba bună.

Că nu mai bea de s-a jurat,
Ori era prost, ori era beat.

Traian Tinianu

S U M A R

1. Eusebie Merches: Pagini din "Cronica Școlii" – *Portul țaranului câmpulungean. Caracteristica morală și tipul psihologic al țaranului din Câmpulung*
3. Invitatul revistei: Simion Tudorean (II): *Balada Câmpulungului*
7. Prof. Marcela Norocel; Georgeta Hritcu: Proiect filantropic – *Elevii școlii noastre la Centrul "Visătorii", din Fundu Moldovei*
8. Pr. Constantin Norocel; Ilie Bărbântă, Ionuț Flocea, Magdalena Gânscă: *Postul – urcuș spre Înviere*
11. David Greșanu, Livia Negară: *Coșul de Paști*
12. Tereza Lăcătuș, Elena Sfarghiu, Ovidiu Zaiet, Florentina Mândrilă: *Noaptea Sfântului Andrei versus Halloween(II)*
14. Mihai Uriciuc, Georgeta Hritcu, Anamaria Zaharia, Alexandra Nisioi, Mihaela Popescu, Doinita Bălan, Dumitru Moroșan: *Încercări literare*
17. Bianca Grigorean, Maria Luta, Adrian Sfarghiu: *Aflăm de la responsabilii comisiilor metodice*
21. Din opera patronului Școlii: G. Voevidca – *Epigrame*
22. Mihaela Popescu: *Colegiul Silvic "Bucovina" – Câmpulung Moldovenesc*
23. Bianca Negură: *Colegiul Tehnologic Nr. 1 – Câmpulung Moldovenesc*
24. Bianca Grigorean, Ioana Alboi, Petronela Niculea, Maria Coca: *Ancheta noastră – Cu disciplina în... vacanță!*
26. Daniela Mândrilă, Ioana Alboi: *Curiozități ale corpului omenesc*
27. Mihai Candrea: *Dialoguri vesele*
27. Traian Tinianu: *Rime pentru proverbe și zicători*

CU EI NE MÂNDRIM!

La panoul onoarei și hărniciei Elevii ciclului gimnazial cu zero absențe

1. Forminte Andrei-Simion – cl. a VIII-a
2. Lițu Gabriel – cl. a VIII-a
3. Luța Maria – cl. a VIII-a
4. Alboi Ioana-Alexandra – cl. a VI-a
5. Gânsă Nicoleta-Georgiana – cl. a VI-a
6. Grigorean Ștefănel – cl. a VI-a
7. Lițu Liliana – cl. a VI-a
8. Luța Andreea – cl. a VI-a
9. Marian Alexandru – cl. a VI-a
10. Sfarghiu Gabriela – cl. a VI-a
11. Zdrob Nicoleta – cl. a VI-a
12. Boca Adelina – cl. a V-a
13. Casian Ioana-Alexandra – cl. a VI-a
14. Coca Maria-Magdalena – cl. a V-a
15. Mândrilă-Effandopolos Kallone-Ella – cl. a V-a
16. Tambula Maria- cl. a V-a

Șefii claselor

1. Grigorean Bianca-Ioana – cl. a VIII-a
2. Tudose Bianca – cl. a VII-a A
3. Bălan Doinița-Dalila – cl. a VII-a B
4. Alboi Alexandra – cl. a VI-a
5. Gânsă Roxana – Candrea Mihai – cl. a V-a
6. Nisioi Alexandra – cl. a IV-a B
7. Sfarghiu Bianca – cl. a III-a
8. Piticari Nicoleta – cl. a II-a A
9. Moroșan Ioana – cl. I

Felicitări și tot așa înainte!

Cu ocazia Sfintelor Paști

Redacția revistei "Gimnaziu"

**dorește colaboratorilor și
cititorilor sănătate, bucurii,
eficiență în muncă și
prosperitate!**

Hristos a înviat!

(Colectivul redacțional)

